

ಒಡವನಹಳ್ಳಿ ದನಗಳ ಜಾತೀಯಲ್ಲಿ
ವ್ಯಾಪಾರ ವ್ಯವಹಾರ ಬಲು ಜೋರು

ಅವರ ಸೈಹಿತ ಜಾಗ ಗುರುತು ಮಾಡಿ ಗೊಂತು ಹಾಕಬಂದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಲುಪಿದೆವೆ. ನಮ್ಮ ಗೊಂತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜೊತೆ ಹೋರಿಕರುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಟ್ಟಿದ್ದರು. ಜಾತೀಗೆ ಹೋದ ದಿನವೇ ಒಟ್ಟಿ ಹಸು ಮಾರಿದ್ದರು.

ನಮ್ಮ ಗೊಂತಿನ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ರ್ಯಾಕರೆಂಬ್ರೂರು ದನಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದ್ದರು. ನಾವು ಹೋದ ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳ ನಂತರ ಅವರ ದನಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವವರು ಒಂದು ಹೋರಿಕರುಗಳನ್ನು ಬೆಬ್ಬಿಸಿ ಅವುಗಳ ಸ್ತು ಒಂದು ಬಾರಿ ಓಡಾಡಿ ‘ಫ್ನೋ ವ್ಯಾಪಾರ ಹೆಚ್ಚಿರಣ್ಣ’ ಎಂದು ಕೇರಿದರು. ಈ ರ್ಯಾತ್, ‘60 ಹೆಚ್ಚಿನಣ’ ಎಂದರು.

‘ಸರಿಯಾಗಿ ಒಂದು ತೂಕದ ರೇಟ್ ಹೆಚ್ಚಿನ್ನು, ಸುಮ್ಮೆ ಯಾಕೆ ದುಬಾರಿ ಹೆಚ್ಚಿರಣ’ ಎಂದು ದನಗಳ ಕಡ ಮತ್ತೆ ನೋಡಿದರು. ‘ಮಾಲ್ ನೋಡೇ ಕೊಡಿ ಯಜಮಾನ್’ ಎಂದು ದನಗಳ ಮಾಲೀಕ ನಗು ಮುಖಿದಿಂದ ಹೇಳಿದರು.

‘ಎಪ್ಪ ಹಲ್ಲಾಗೆ ಇಡಾವೆ ಎಂದು ದಲ್ಲಾಳ, ಮಾಲೀಕನನ್ನು ಕೇಳಿದ. ‘ಮೊನ್ನೆ ಏರಡಕ್ಕೆ ಉದುರಿಸಿದಾವೆ ಗೌಡ, ಹೋರಿಲಿ ಕೆಡುಕೇನಿಲ್ಲ’ ಎಂದರು. ‘ಆಯ್ಯ ಬಂಡಪ್ಪ ಕೂಕ್ಕಿ, ಒಂದು ರೇಟಿಗೆ ಅರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಿರ್ಣಿ’ ಎನ್ನುತ್ತು ಚಪ್ಪರದಿ ಬಂದರು.

ದಲ್ಲಾಳಿ, ‘ಕಾಲು ಕೈ ನೋಡೊಳ್ಳಷ್ಟು, ಸುಳಿಪಳಿ ಇದಾವೇನ್ ನೋಡು’ ಎಂದು ಸನ್ನೆಯಿಂದ ಕೊಳ್ಳುವವನಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

ಹೋರಿಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವವನು ಹೋರಿಯ ಮೂಗುದಾರ ಹಿಡಿದು ಹಲ್ಲಾಳ ನೋಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮುಂದವಡೆಯ ಚಕ್ಮವನ್ನು ಕೀಡಿದು ನೋಡಲು ಮುಂದಾದನು. ಅವರು ಮೂಗುದಾರ ಹಿಡಿದ ತಕ್ಕಿಳಿವೇ ಎಗರಿ ಗೊಂತನ್ನೇ ಮುರಿದ ಹಾಕಿಬಿಡ್ಡ ಒಂದು ಹೋರಿ. ಹೋರಿಯ ಮಾಲೀಕ ‘ಹೋ... ಹೋ... ಹೋ... ಒಪ್ಪೊ ಒಪ್ಪೊ’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮೇ

ಸವರುತ್ವ ನಾನಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು

ಭರವಸೆ ಕೊಳ್ಳಣ. ಮತ್ತೆ

ಹೋರಿಯ ಕೊಳಿದಂಡಿ

ಹಿಡಿದು ಸುಳಿಗಳನ್ನು

ನೋಡಲು ಮುಂದಾದರು.

ಮತ್ತೆ ಎರಡೂ

ಹೋರಿಗಳ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಗರಿ

ಅಂಡ್ ಮುಕೋಳ ತರ

ಬಿಧ್ಯು ದೂಳಭಿಸಿದವು.

ಬಿಧ್ಯು ಹೋರಿಗಳು

ಬುಸುಗುಟ್ಟಿತ್ತಾ ಕಣ್ಣಿ

ಕಣ್ಣಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಆ ರ್ಯಾತ ಅವಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ

ಜೊಡಿ ಕಣ್ಣಿಯನ್ನು

ಬಿಳ್ಳಿಲು ಮುಂದಾದರೆ,

ಅವುಗಳ ಹಾರಾಟ

ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿತು. ಆತ ಕಣ್ಣಿ

ಸಡಿಲೆಸುತ್ತಾ, ‘ಇದೋಂದು

ಸ್ವಲ್ಪ ಗಾಬರಿ, ಟೆಂಪೊದಲ್ಲಿ

ಹಾಕಿಕೊಂಡು

ಬರುವಾಗ ಗಾಬರಿ ಅಗ್ನಿಭೂತಿದೆ. ಒಂದರು

ದಿನ ಸರಿಹೋಗ್ನದೆ ಎಂದನು.

‘ಯಜಮಾನ್ ಲಾಸ್ಸೋ ಎಪ್ಪಕ್ಕೆ ಕೊಡ್ಡಿರಿ ಹೇಳಿ’ ಎಂದು ದಲ್ಲಾಳ ಮತ್ತೆ ಮಾತು ಶುರುಮಾಡಿದ. ‘ಅರವತ್ತರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮುಕ್ ಮಾಡಿಕೊಡಿ’ ಎಂದು ರ್ಯಾತನು ಅಸಹಾಯಕೆಯಿಂದ ಸಂಭಿಡನು. ‘ಕೊಡೋಂದು ತಗಳದು ಹೇಳಣ. ೫೫ ಕೊಡ್ಡಿವಿ ಅಸಿಕೊಡಿ’ ಎಂದು ಮಾತಿನ ಚಾಟಿ ಬೀಳಿದ ದಲ್ಲಾಳಿಯು ಪವಲ್ ನೋಳಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ದಲ್ಲಾಳಿಗೆ ಇಪ್ಪಕ್ಕೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡಬಹುದಂದು ತಿಳಿದನು.

‘ಅಪ್ಪಕ್ಕೆ ಬರಲ್ಲಣ, ನಾವೇನು ಕಳಾ ಮಾಲ್ ಮಾತಿಲ್ಲ. ಇರ್ಲೋ ಮಾಲ್ ಬೀಲೆ ಹೇಳುದಿನಿ. ಕುಡಿಯೋ ಕಿರಿಗೆ ೪೦-೫೦ ಸಾವಿರ ಹೇಳುರೈ. ನೀವ್ ಹಿಂಗೆ ಅಗ್ವಾಗಿ ಕೇಳುರಾ...’ ಎಂದೇಲ್ ಮಾಲೀಕ ಪವಲ್ ಕೊಡವಿ ಎದ್ದೆಬಿಡ್ಡನು. ಆಗ ದಲ್ಲಾಳಿ ‘ರೀ ಯಜಮಾನ್ ನಿನ್ ಹೋರಿಗಳನ್ನು ಯಾರೂ ಕಾಯಸ್ ಮಾಡಲ್ಲ. ಬಲಗಾಲಿನ ಗಣ್ ಮೆಲೆ ದಯ್ಯಿಕೊಂಡ್ಯೆತೆ ಅಂತೇಳಿದರು. ‘ಅಣ, ಅದು ನೆನ್ನೆ ಟೆಂಪೊದಲ್ಲಿ ಬರುವಾಗ ಕಾಲ್ ಗಿಂಗ್ನುಂಡಿರೊದು, ನೀವು ಅದೊಂದು ಬೀಟ್ ಮಾಡೊಂಡು ತೋರಿಸ್ತು ಅಗ್ವಾಗಿ ಕೇಳಬೇಕ್ಕಿ. ಎರಡು ದಿನ ಬಯಲ್ಲಿಕ್ಕೆ ತಿಳಿದ್ದ ವಾಸಿಯಾಗ್ನದೆ. ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ನಾನ್ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳೋ ನನ್ನಗಲ್ಲ’ ಎಂದು ರೇಗಿದನು. ಮಾತಿನ ಚಕ್ಮವಿ ನಡೆದು ವ್ಯಾಪಾರ ಕುದುರದೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ದಲ್ಲಾಳಿಗೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವವರು ಕಾಲ್ಕಿತ್ತರು.

ದನಗಳ ಜಾತೀಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಇಂಥ ಪ್ರಸಂಗಗಳಿಗೆ ಬರವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಆಧುನಿಕತೆಯ ಭರಾಟೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಜಾತೀಗಳು ಕಣ್ಣಿರೇಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಕೃಷಿ ಬಿಟ್ಟು ನಗರಕ್ಕೆ ಬರುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದರಿಂದ ಗ್ರಾಮೀಣ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೇ ಆಗಿದ್ದ ರಾಸುಗಳ ಜಾತೀಯು ಕಳಗುಂದಿವೆ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in